

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6419

гр. София, 27.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в закрито заседание на 27.07.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **5589** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Исковата молба е предявена от С. П. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] и е насочена срещу СДВР, като ищеца основава исковата си претенция на чл.1 от ЗОДОВ и предявява иск в размер на 200 000 лв., за това, че 14.10.2018г. в резултат от нанесен му побой от служители при СДВР е претърпял болки и страдания, чието репарирание цели с настоящия иск. поддържа, че срещу полицаите е било образувано наказателно поризводство по чл.131, ал.1, т.2 от НПК, висящо пред СРС като първа инстанция.

в рамките на предоставената му възможност ответника е представил отговор с който заявява, че така предявения иск е несонователен, като оспорва и размера на същия. Съдът, след като се запозна със становищата на страните и фактите по делото, на които ищеца основава исковата си претенция намира, че при това положение е предявен иск от пострадал от евентуално извършено престъпление по служба от полицейски служители за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди. Твърдяните действия на полицейските служители не представляват административна дейност поради и което не може да бъде ангажирана отговорност по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. /Виж О. № 12604 ОТ 25.11.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 12688/2015 Г., IV ОТД. НА ВАС/. Ето защо, искът следва да бъде разгледан по реда на НПК. Когато вредите са в резултат на престъпление, какъвто е настоящия случай, обезщетението следва да се търси по общия ред. Аргумент в подкрепа на горното е и чл.216, ал.3 от ЗМВР според който за вредите, причинени умишлено или в резултат на престъпление или причинени не при или по повод изпълнение на служебните задължения, отговорността на държавните служители в МВР се определя в съответствие с гражданския закон. /граждански иск в наказателния процес/. Регламентираната в ЗМВР хипотеза се явява специален закон по смисъла на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, изключващ неговото и на АПК приложение, като производството по обезщетение се препраща към общите правила на гражданското право. В случая

ищецът следва да се позове на специалния ред за защита по НПК /чрез граждански иск/ и по ГПК /чрез исков процес по чл. 49 във връзка с чл. 45 от ЗЗД/ доколкото твърди, че е пострадал от престъпление по повод на което е образувано досъдебно производство.

Ето защо, исковата молба е процесуално недопустима.

С тези мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искова молба, подадена от С. П. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу СДВР, по предявения по реда на чл.1 от ЗОДОВ иск в размер на 200 000 лв. претърпени неимуществени вреди.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№ 5589 по описа за 2023г. на Административен съд София-град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: